

๕๙

ความสุข

ให้ละสุขอันน้อยเสีย สุขอันน้อยนั่นคืออะไร? รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ที่เราใช้สอยอยู่นี้ รูปที่ชอบใจ เสียงที่ชอบใจ กลิ่นที่ชอบใจ รสที่ชอบใจ สัมผัสที่ชอบใจ ติดอยู่ในกามภพ ที่ให้เราชอบอยู่ในกามภพนี้ โง่ศีรษะไม่ขึ้น

ไอ้ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส นั้นแหละเป็นสุขชนิดเดียว สุขเล็กน้อยไม่ใช่เป็นสุขมาก สุขชั่วปรบมือกระพือ ปีกไก่เท่านั้น มันสุขน้อยจริงๆ ให้ละสุขน้อยนั่นเสีย

ให้ละ ๕ อย่างนี้ คือ รูปที่ชอบใจ เสียงที่ชอบใจ กลิ่นที่ชอบใจ รสที่ชอบใจ สัมผัสที่ชอบใจ เมื่อละได้แล้ว เรียกว่า จาคะ สละสุขที่ยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส นั้นได้

ยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส นั้นเป็นไหน? เงินทองข้าวของ วิญญาณกทรัพย์ อวิญญาณกทรัพย์ เหล่านี้เรียกว่า รูปสมบัติ ที่เรายินดีในรูปสมบัติ นั้นแหละเรียกว่า ยินดีใน

รูป

เสียงยกย่องสรรเสริญ ยกยอสรรเสริญชมเชยต่างๆ เหล่านี้ ที่เป็นโลกธรรมเหล่านี้นั้นแหละ ยินดีในเสียง ถ้าเรา ไปยินดีติดอยู่ในเสียงสรรเสริญอันนั้นละก็ ทำให้เพลินชบเซา อยู่ในโลก เป็นทุกข์ เป็นสุขกับเขาไม่ได้

กลิ่นหอมเครื่องปรุงต่างๆ อันเป็นที่ชื่นเนื้อเจริญใจนั้นแหละ ยินดีในกลิ่น มัวยินดีในกลิ่นอยู่เกิดจะชบเซาอยู่ใน มนุษย์โลก ในกามภพ คุณคนสลบโง่ศีรษะไม่ขึ้น

ติดรสเปรี้ยวหวานมันเค็มอยู่นี้แหละ ยินดีในรส ถ้าว่า ติดอยู่ในรสเช่นนั้นแล้วละก็ หรือติดรสอันใดก็ช่าง ความติด รสอันนั้นแหละ ทำให้โง่หัวไม่ขึ้น

ยินดีในความสัมผัส ถูกเนื้อต้องตัว ถ้าเอาใจไปยินดีใน สัมผัสถูกเนื้อต้องตัวเข้าแล้ว เข้าไปอยู่ในเบือกตมทีเดียว โง่ ศีรษะไม่ขึ้นอีกเหมือนกัน

๕ อย่างนี้ให้สัตว์โลกจมอยู่ในวัฏฏสงสาร ยินดีในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ติดอยู่ในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ออกจากวัฏฏะไม่ได้ กรรมวัฏฏ วิปากวัฏฏ กิเลสวัฏฏออกไม่ได้

ออกจากภพ ๓ ไม่ได้ ออกจากกามไม่ได้ เพราะสละละสิ่ง
ทั้ง ๕ ไม่ได้

ถ้าสละละสิ่งทั้งห้าอันเป็นสุขน้อยนี้เสียได้แล้ว เมื่อสละ
ละสิ่งทั้งห้าเสียได้แล้ว จะได้ประสบสุขอันไพบุลย์ ต้องประสบ
สุขอันไพบุลย์แท้ๆ อันไพบุลย์ยิ่งๆ ขึ้นไป

ละของมนุษย์ได้แล้ว ต้องไปติดอยู่ในชั้นจาตุมหาราช
ของทิพย์อีก ก็ต้องติดอยู่แบบเดียวกัน รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส
ก็ได้ชื่อว่า ละไม่ได้ เพราะของเป็นทิพย์เสียอีก

ละชั้นจาตุมหาราชก็จะไปติดชั้นดาวดึงส์อีก ชั้นดาวดึงส์
ก็ปล่อยเสียอีก ละเสียอีก จะเข้าถึงยามา ดุสิต นิมมานรดี
ปรนิมมิตวสวัตติ ละได้ทั้งหมดนี้ ใครอุตส่าห์พยายามรักษาศีล
มันจริง เมื่อสละพวกนี้ได้แล้ว ทำศีลให้มันขึ้น

ศีลมันแล้วเจริญเป็นทางสมบัติทีเดียว ให้เข้าสู่รูปฌาน
ทั้ง ๔ ให้ได้ คือ ปฐมฌาน ทุตติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌาน
จะได้ไปรับสุขยิ่งใหญ่ไพศาลไปกว่านี้และยิ่งไปกว่านั้น

เมื่อเข้าถึงฌานทั้งสี่ แดกกายทำลายขันธ์ ก็ได้ไปบังเกิด
ในพรหม ๑๖ ชั้น ได้รับความสุขยิ่งขึ้นไปเป็นชั้นๆ จนกระทั่งถึง

ขนาดถึงพรหมชั้นที่ ๑๑ หรือ ๑๒-๑๓-๑๔-๑๕-๑๖ ขึ้นไปก็ตาม
เถอะ แต่ว่าอย่าติดนะ ติดในชั้นพรหมไม่ได้ ละเสียได้เป็นสุข

ให้ละสุขในรูปภพนี้เสีย แม้จะได้ไปครองสุขในรูปภพ
ต่อไปอีกยึดเอาอะไรไปครองสุขในรูปภพต่อไป อากาสา-
นัญจายตนะ วิญญาณัญจายตนะ อากิญจัญญายตนะ
เนวสัญญานาสัญญายตนะ สุขแค่นั้นจะเพียงพอแล้วหรือ?

ถ้าเราต้องการประสบสุขอันไพบูรณ์ใหญ่ไพศาลแล้ว ก็
ให้ละสุขในรูปพรหมอีก อย่าติดสุขในรูปภพนั้น ให้ไปถึง
นิพพานทีเดียว

**เมื่อไปถึงนิพพานแล้ว นั้นแหละจะได้ประสบสุขอัน
ไพบูรณ์ และสุขอันนั้นเป็นสุขสำคัญ สุขอื่นสู้ไม่ได้**

สุขที่สัตว์ปรารถนาจะพึงได้

๑๙ กันยายน พ.ศ.๒๔๙๗